

Synspunkt vil være nogen Mulighed for at faae Udsigt til, at vi kunne klare os. Her vender jeg mig med et Par Ord til det ærede Medlem for Præsids Amtis 1ste Valgkreds (Scavenius). Han ansaa det nemlig for absolut umuligt, at vi kunde forsvare os, naar vi vilde betragte Flaaden som vort Hovedforsvar. Jeg spørger nu det ærede Medlem, hvor han har været henne, naar han har læst Motiverne til Flaadeloven og til Hærloven. 3 Motiverne til Sværnsloven aabnes der nemlig en Mulighed, en Sandsynlighed for, at vi ved Flaadens Hjælp vilde kunde klare os nogenlunde. Men naar man læser Motiverne til Hærloven, har man vistnok god Grund til at udbryde: Gud hjælpe os, det kan være det Samme med Alt, hvad vi gjøre, med alle de Millioner, vi ville udsætte til Landhæren; vi kunne dog ikke Andet end haabe at faae nogle enkelte Dages Betænkningstid. Derimod synes jeg, at man, naar man læser Betænkningen til Sværnsloven, dog kan komme til at tænke paa, at der er en Mulighed for et heldigt Udsald. Dernæst tror jeg heller ikke, at der er Nogen, der tænker paa det, som det ærede Medlem gjorde gjældende; der er vist ikke noget Mennekte, der tænker paa hele Syllands Forsvar, fordi det efter min Opfattelse ligesom vilde være — jeg kan sige fantastisk, at have en saadan Ide. Derfor havde det ærede Medlem slet ikke behøvet at komme med denne Udtalelse om de mange Kavaleriregimenter, vi skulde have. Det, vi tænkte os, er Muligheden af, at man ikke er istand til at faae Tropperne samlede herovre, og at man for det Tilfældes Styld bør have et befæstet Punkt i Sylland, hvor Tropperne kunne forsvare sig. Det er jo ganske rigtigt, at vi kunne blive tvungne til at koncentrere Hæren paa Sjælland, det kan vel betragtes som en Selvfølge; men Hovedformaalet for os er ikke at opgave nogen Landsdel, saalænge vi ikke ere blevne absolut tvungne dertil. Dette er min Hovedbetragtning, og naar jeg derfor taler om at faae en Kamp paa to Steder, men Grunden er den, at Omstændighederne kunde tvinge os til at kæmpe paa to Steder, uden at det ærede Medlem eller nogen Anden er istand til at forhindre det. Dersom man saa i Forveien har opgivet baade Sylland og Fyn og intet Støttepunkt har anlagt, hvor skal da Mandskabet samle sig? (Kosov: Men nu Lolland-Falster?) Der ligger ingen Troppesstyrke paa Lolland og Falster, i alt Fald ikke for Diebliffet, og derfor kan der ikke være Tale derom nu. Jeg kommer tilbage til det ærede Medlem for Beile Amtis 2den Valgkreds og til, hvad han sagde om, at det ikke var taktisk rigtigt af os, hvad vi havde gjort; vi skulde have søgt at faae et Flertal, som vilde holde igjen. Men jeg skal svare for mit Bedkommende: Hvor skal jeg finde dette Flertal? Dersom jeg vidste, hvor jeg skulde finde det, skulde jeg følge det

ærede Medlems Anvisning, Vi havde troet at kunne finde et Flertal derved, at vi vilde have den Slutningsbestemmelse til Loven, der siger, at den ene Lov ikke maa træde i Kraft, forinden den anden er traadt i Kraft, da man uden det ikke vil være istand til at have en finantsiel Overfugt over, hvad der skulde udgives. Nu er det imidlertid gaaet op for mig, at det ærede Medlem ikke vil være med til at danne et Flertal, som vil holde igjen. Han kastede Ansvar over paa os for, hvad der er gjort her. Det skal jeg tage med Glæde, thi jeg kan ikke se rettere, end at, hvad der er gjort her, er godt gjort, og den Merudgift, vi ere komne til, maa jeg anse for absolut forsvarelig efter den Betragtning, som jeg har, og som jeg her har udtalt. Vil det ærede Medlem gaa en anden Vej med Hærloven, saar det blive hans Sag og saar det blive det Flertals Sag, som vil følge ham. Jeg kan ikke se rettere, end at ethvert Medlem maa søge at overveie for sig selv, baade hvor Meget han finantsielt kan gaa med til, og hvorledes han anser det for rigtig og forsvarelig at udvikle hele vort Forsvar. Jeg skal derfor tilraade alle de Medlemmer, der billige den Løfte, som det ærede Medlem for Beile Amtis 2den Valgkreds har udtalt — at man maa søge at faae et Flertal, der er Herre over at kunne holde igjen —, at stemme for den Slutningsparagraf til Lovforlaget, som man kalder Sammenkoblingsparagrafen.

Scavenius: Jeg vil lige over for det ærede Medlem, som nu satte sig, sige, at det virkelig glædede mig at høre, hvor enig jeg er med det ærede Medlem, og ikke alene jeg, men hele den Side af Salen, hvortil jeg hører; thi vi have altid hændt, at der i Sylland burde være et befæstet Punkt, hvor de Tropper, som det ikke kunde lykkes at faae herover, kunde holde sig i nogen Tid. Men det er ikke det, som jeg har forstaaet, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amtis 5te Valgkreds kalder et effektivt Forsvar af Sylland og Fyn. Det er det, han forlanger, som jeg tillod mig at udtale mig om, saaledes som jeg før gjorde, men ikke om det ærede Medlems Maae at se Tingene paa.

B. Solm: Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han ikke mener, at det kan blive et effektivt Forsvar af Sylland i det Tilfælde, man har den og den Brigade, det og det Kavaleriregiment og det og det Artilleri i Sylland, thi naar det ikke kan blive det, veed jeg ikke, hvad Grund der skulde være til, at man fastholdt det derovre.

H. P. Jensen: Jeg vil kun gjøre den korte Bemærkning, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amtis 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) har den selvsamme Opfattelse om, hvad der skal